

Из необјављених рукописа наших аутора

Иван Рајовић

*Атавистички
пацијанс*

за Игора и Борна

Краљево, 1983.

ИЗДАТЕЛЬСТВО «НАУКА» МОСКВА 1983

Иван Тургенев

Англистички јазик

избори и лекције

Москва, 1983

хоће ми се да будем
 чеп
 сиктава кошуљица змије
 на плавој плишаној укрштеници
 јесте ли видели како
 поскакује срце
 на атлетској стази неолита
 реп има
 сасвим приљубљен уз угарак
 опнокрилца
 лудост је бити жетон са искрзаним
 зупчаницима
 у свакој игри
 последњи потез
 разори устаљени поредак
 монолога
 у крлеткама пешчаних сатова
 време корача
 тамо амо
 тамо амо
 увежбаним покретима

* ◇ *

чудно ти је име
 неуобичајено
 за цвеће и траве
 за цигле
 и мртвачнице
 скриваш га
 од рођења
 до смрти
 од целата
 који
 с параноичним криком
 дамоклов мач
 забадају у твој
 апстрактни леш

ОНОМАТОПЕЈА НАСТАЈАЊА

дигнимо сидро
море је матора
стерилна немам
икона неба
у ромбоидном оку пустоши
карминише своје ласцивне усне
семе тражим
крв предака
у фосилном јеловнику биљождера
мост којим су прошли
последњи освајачи
заудар на замрзнуту сперму слона
дигнимо сидро
небо је матора
стерилна немам
удови мора
сисају препаририну
папирну краву
виме јој гризу
поткове жваћу
човеколиким зубима
растемо
у сенци својих сенки
у тродимензионалном простору смрти
ономатопеја настајања
звучи сасвим једноставно
и болно
као крик тријумфа
и крик смрти
истовремено

БЛИЗАНАЦ

Адаму Пуслојићу

хлебно дрво
моја је масивна бора
бљешти зрело тело жене
у хекторовој двоколици
облепљеној врелим саћем
минирана је мудра опна злочина
с белом заставом у зубима
мој брат близанац
јуриша на испијену дојку
галије

не боји се бога
не боји се смрти
своју мудну кесу
на **каишу** држи **окачену**
као сувенир
као псето
мало
закржљало
с делимично пробушеним
левим ухом

ОТИСАК

кич је сабласт у факсимилу смисла
краткотрајан и крт
узалуд панцир носи
диск олимпијског победника
погоди га у ребро
отисак који остане
зараста
полако и болно
одјекујући шупље
с колена на колена
домородаца под шлемовима

* ◇ *

на носилима односе
химен
у провидној кошуљици
рањена звер
риче на бетон
са скелета обрсти
иње
и подригне
трансцендентална медитација
има предност
над сексом
скапавамо
скапавамо
сутра у подне
сат ће откуцати
жаоку

* * *

лист је наказа
и осмехује се
земљи
у конвексном сочиву
линија живота
инквизиција
решавам домаћи задатак
бубуљичавим псима
по тротоарима
ходајући
просе лешеви
склоните се вичем
пуцам у зрак
дан
има
сунце
на
плућима

ДИЛЕМА

(у магновењу)
голим прстима
дотичем
топовско ђуле
у груди заривено
јесам ли човек
или нисам
питах се
посматрајући
сопствено лице
на смртвници

ТЕСТ(Л)АМЕНТ

остављам за собом
само отисак стопала
на емулзији
сребронитрата

* ◇ *

пакујем делове себе
у поливинилске кесе
и шаљем пошиљке
на своје будуће адресе
хладнокрвно
комад по комад
како то доликује
пасионираном сакупљачу
патинираних старина
између два
сува оброка

МИШОЛОВКЕ

премало је оних
који знају
да у зови виде
леопарда
тискају се у кривим
огледалима
на хоризонту
са аутентичним
типкама на потиљку
са свежњем
динамита под мишком
са амебом у хороскопу
диктат додају
један другом
ноктом
ражаловане анархисте
терају из свести
неартикулисаним
бамбусовим цветом
у мишоловкама труну
осушени козји брабоњци
нанизани на фитиљ
ћутање их
сенком покрива

ГОВОРНИК

до твојих аеординамичних линија
долази се случајно
скалпелом
или бушилицом за бетон
када те извуку
из ватираног цилиндра
протрљаш ћилибарске очи
не говориш
не млатараш рукама
навике из детињства
цитираш меланхоличним
огрисцима јабука
са постамента
налик на спарушени
полни уд

АТЕИСТА

чујем те
излазиш на прстима
и лижеш млеко
из моје скијашке капе
будилници као сенке
јуре низ ветар

рогове су им попиле
баршунасте наказе
у комбинезонима
америчких маринаца
лопату стављаш на раме
прст у уста
шта ти то сада вреди
хеј чујеш ли
бљутава лешино
носталгични атеисто
на нинашу те држим
и убићу те
челичним харпуном
равно у муда

КАДАР

крст сањам
неотесан груб
с тампонима вате
у ушима и чмару
ментол бомбоне једе
док га вешају
о врат
унезвереном христу
капу скидам
опушак цигарете газим
дрвеном ногом
из учтивости
угасите то проклето светло
виче демаскирани папа
однекуд
сасвим случајно
упавши у кадар

ЛОШ ДАН

паклена машина
сићушних размера
у мозгу монструма
има неограничену моћ
на биоскопском платну
бескућници у вешерницама
заувек остављају
делове себе међу штипаљкама
ја сам уникат
себи посвећујем
само последњу песму
јуче сам имао лош дан
моји су папирни бродови

тонули у лавабоу
јутарње су новине
донеле безброј наслова
од којих је само један био важан
ВЕЛИКА НЕСТАШИЦА ХАРТИЈЕ

НЕМАН

све докле поглед допире
неман видим
угљенисану
у скоку
с главом високо уздигнутом
окренутом према истоку
нема ознаке на рукаву
нема револвер
накострешена
мрка
талмуд под мишком држи
у очекивању
да кроз димну завесу
смрти
опет чује
јана сибелијуса

РУПА У СЕЋАЊУ

само је победницима дозвољено
да праштају жртвама
или изричу казне
подијум над откинутом главом
у складу је са
церемонијом крунисања
имам две златне рибице
и акваријум у предсобљу
немогуће је наћи се
у арени
у којој златокоси гладијатори
векове набијају на бодеж
и окрвављеним шакама
пољупце шаљу
дивљим зверима
у свиленим униформама
сви трофеји заударају на смрт
покајањем се не затрпавају
рупе у сећању
налепићу поштанску марку
на своје умно чело
и ево ме стижем
првим возом
на твоју бившу адресу

СТАКЛЕНО ОКО

резак профил полиетиленске дојке
засвагда заустави нож
у сунђерастој мембрани
концентрације

док је дотичем стакленим оком
крв светлост до грла облизује
бестелесну убитачну сачму
грчких филозофа у тетрапаку

шкрипе расушене гениталије
у бронзаним узенгијама еритроцита
на коштуњавом небу јахач
налик себи у негативу

глогов колац носи на рамену
обливен знојем у крупном плану
осмехом вечитог имбецила
декорише своје племенито лице

ОПСЕНА

рушна птица
с кандилом у зубима
покушава да заустави
крволиптање траве

у алејама костури
у поленов прах претворени
на постељама
паперјастих стидница

под пазухом
алуминијумских гладиола
кличу махунастим језицима
фосфорне нихилизме

под табанима осећам
почиње митинг
пред барикадама
десеткованих будилника

Н О Ћ

на својој сиси
демане си отхранила
сада им окрећеш леђа
односиш своју разводњену икру

и укопаваш се дубоко
ван времена
ван простора
укопаваш се до грла

у смрдљиви песак
сопствених гениталија
у кристалну бомбу
на усни мртвила

сутра када те нађу
подивљале хорде
десетковане војске
кловнова крсташа

пробошће ти срце
глоговим копљем
и оставити као страшило
негде на ивици млечног пута

АТАВИСТИЧКИ ПАСИЈАНС

у свакој кућици живи пајац
црвени плашт има
и смеје се на сав глас
аристократској сеанси укућана

дуби на глави
портиклу носи у свакој прилици
на квоцање униформисаних варвара
самурајским криком прободе патос

глечери у његовим риђим очима
коњица су од плуте
ужаснут и грбав као сидро
марионете покреће оптимизмом

не покушавајте да уништите његов
спартански дух
с кацигом на ушима
пустите га да слаже свој
атавистички пасијанс

ГОЗБА

на гозби у моју част
седим у сенци
велике ватре
очију пуних суза

на гвозденим лицима присутних
откривам
додиром утиснуте
светлозелене мрље

чујем дволични ехо
псећег прдежа

себе видим
урамљену икону
обешену о пупчану врпцу бога

трљам знојаво чело
трљам разроко око неба
пред обезглављеним труповима
који пију у моје здравље

ПРАЗНИНА

увек се изнова враћам
соби наранџастих зидова
у којој ме познате ствари
поздраве свечаним муком

и крену ми у сусрет
затварам врата пред својом сенком
остављам је у предсобљу
да чека хоботница

на мене своју једину жртву
слике у рамовима кваре илузију слободе
мој лик потпуно стран покушава
да ме се сети с пијететом на рамену

месинганог папагаја који
зури у огледало душе
и с три научене речи
открива тајну постојања

ЦИНИК

како је лепо седети сам
у соби пуној отровница
и пушити

без страха
без стрепње
без кравате

налакћен на сто
са којег узлећу
главе вегетаријанаца

бити задовољан
бити кост
у прождрљивом грлу

између две паузе
дизати до неба прсте
у облику слова V

и шапутати у ухо
једнооком императору
оцулус аними индекс ест
оцулус аними индекс ест
оцулус аними индекс ест

КЉУЧ

све што ме мимоилази
не покушавам да дозовем
успаниченим гласом
иа ипак
с округним достојанством
покушавам да нађем
кључ од конзерве
у којој труну
сирови комади
еутаназије

ЛЕЊОСТ

сама себи скачеш у грло
моја лењости
хватам те за реп
долазиш и одлазиш
неконтролисано
увијена у ролну
неонску лампу
у ждрело ти забадам
да светлиш
као идеја
ти ћутиш
знаш
историја ће ти приписати
велики значај

ШЕТЊА

Верици

сто глава имам
сто руку
звезде ловим

и стављам их у ноздрве
космос је бљутав и хладан
испљунем га
после првог додира
језиком
бос корачам
низ време
са сунчевим пегама
у целовима

ИЗЛАЗ

све је боја
мрља сам
на штафелају времена
језик
прикуцан за крило феникса
ко ми је дао ватру
умро је узалуд
спас је
у недореченим
хромим
инсектаријумима

МЕТАМОРФОЗА

Драгану Бајовићу

да имам равне табане
био бих чапља
белу бих тогу носио
као грчки филозоф
уразумите ме
дајте ми чекић
укуцаћу себи
потковицу у уво
распараћу грудни кош
и извадити мумију
неактивирану бомбу
меридиј монро
у црвеним бермудама
упишаног анђела
даску за пеглање
склоните се
скините ме са зида
нећу да будем слика
нећу да носим наполеонову капу
хоћу равне табане
хоћу да будем чапља

* ◇ *

тамо је обала
облепљена селотејпом
атомско језгро
куца у плућима мрава
високо
високо
лавља чељуст
са златним зубом
на језику
својеручно се потписује
овде сам
инкогнито
пружим вам руку
ви ми
језик
покажете

* ◇ *

крадем прегршт
трулих јагода
тајац
возови су отишли у непознатом правцу
човек је сишао у пакао
и разбио илузију стварности
оплођено небо плаче
абортус још увек није мачји кашаљ

ЕКСПЕРИМЕНТ

звук који ме дотиче
трозубац
у реверу носи
црн је и одбојан
као асфалт
земљу једе
из нотеса
извадим чачкалицу
и убијем га
да му се распон крила
смањи
под микроскопом

НАПОЛЕОН

набубриш
и распрснеш се
с дсдерлајновим бацилом
међу уснама
сгзотични слојевн патине

отапају се
са твог попрсја
у раствору
крвавог секрета
симптоми болести
још при рођењу
одговарајућим алатом
међу обрве су ти
укуцани

КОМАД ИЛУЗИЈЕ

кичма
с треском падне
и разбије ми прозор
комад неопходне илузије
лице ми се озари
инцест је све
што има либрето
ставим вешалицу
у цеп
и распорим се жилетом
после употребе
једноставно га
пљунем

БЕГУНАЦ

не скривам траг
пред упорним гониоцима
у животињске коже
изумрлих наказа
они ће ме стићи
осећам то под влажним прстима
док додирујем
крило кастрираног бумбара
који седи на трулој клупи
за резервне играче

СУНЦЕ

држим те међу
прстима
као ваш
као грудвицу соли
реликвија си
лифтовима путујеш
горе доле

у вакууму недореченог
исток ти се
баца у загрљај
ти га одгурнеш
и ућутиш
песак је ипак
аорист

* ◇ *

бог је неман
небо једе
анималним покретима
унезверен као цреп
лаје читаву вечност
незахвалан и апатичан
звер је
с мозгом од стиропора
незнатно оштећеним
укљештен сујеверјем
постоји
од данас
до сутра
вековима
спокој разара

* ◇ *

ексер укуцам
у океан
небо ухватим
и поједем га
на очиглед маси
која скандира
с главом на кажипрсту